

Sygn. akt **IC 1363/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Gradowska - Okrój

Protokolant: Marta Antoniak

Po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A z siedzibą w G.

przeciwko H. C.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od Banku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. na rzecz H. C. kwotę 5417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 1363/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 października 2016 r. Bank (...) SA w G. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana H. C. ma zapłacić solidarnie stronie powodowej kwotę 48972,61 CHF wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 15 września 2016r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania nakazowego. W uzasadnieniu powód wskazał, iż powyższa kwota wynika z umowy kredytu hipotecznego Nr (...) zgodnie z którą pozwana pobrała kwotę 60505,00 CHF udzielonego kredytu i zaprzestała jego spłaty (k. 8 – 9).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarz Sądowy w Sądzie Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie nakazał pozwanej H. C. aby zapłaciła powodowi Bankowi (...) Spółce Akcyjnej w G. kwotę 48 972,61 CHF wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 15 września 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 473,40 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw (k. 29).

W dniu 12 grudnia 2016 r. (data prezentaty) pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż zawarła z powodem umowę kredytu. Pozwana wskazała, iż spłacała owy „kredyt” przez przeszło 10 lat i kiedy zachorowała leżąc w szpitalu na przełomie 2015 r. i 2016 r. nie miała spłaconych wyłącznie 2 rat kredytu. Wówczas powód podjął działania, aby wypowiedzieć umowę. Pozwana podniosła, iż w jej ocenie powód uczynił to jednak niezgodnie z prawem i ową umową na której skuteczność sam się powołuje, a zatem umowa nie jest wymagalna. Pozwana wskazała, iż nigdy nie doręczono wezwania w trybie art. 75 c praw bankowego. Ponadto pozwana podnosiła, iż nie spełniono także warunków do wypowiedzenia umowy kredytu określonych w umowie. Zgodnie z par. 14 umowa może zostać wypowiedziana na warunkach określonych

Regulaminie. Powód owego Regulaminu nie dostarczył, a zatem nie wykazał przesłanek do wypowiedzenia umowy kredytu. Pozwana podnosiła, iż pismo zawierające wypowiedzenie nigdy nie zostało jej doręczone, ani nie było awizowane gdyż na potwierdzeniu obioru załączonym do pozwu przez pozwanego widnieje adres: H. C. (...) (...) W. – nieprawidłowy adres. Pozwana zarzuciła też niż nieprawidłowości w wystawieniu bankowego tytułu egzekucyjnego, który winien być opatrzony pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku. Pozwana zarzuciła też nieważność umowy kredytowej wskazując, iż pozwana otrzymała z tytułu zawarcia umowy kwotę w PLN, a nie CHF. Sama zaś „Umowa kredytu” nie przewidywała możliwości otrzymania kwoty w CHF. Tym samym owa „umowa kredytu” została tak skonstruowana wyłącznie w celu obejścia przepisów prawa bankowego (k. 33 – 37).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 czerwca 2005 r. została zawarta pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w K. (obecnie Bank (...) S.A. z siedzibą w G.) - a pozwaną H. C. umowa kredytu hipotecznego Nr (...). Na mocy postanowień przedmiotowej umowy strona powodowa udzieliła pozwanej kredytu w wysokości 60505.00 CHF (słownie: sześćdziesiąt tysięcy pięćset pięć franków szwajcarskich) (k. 16 – 19).

Pismem z dnia 22 stycznia 2016 r. powód złożył pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu i wezwał ją do zapłaty w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania następujących kwot: 46506,16 tytułem kapitału kredytu, 170,71 CHF tytułem zaległych odsetek, 9,82 CHF tytułem odsetek za opóźnienie, oraz 8,00 CHF tytułem opłat i prowizji (k.22)

Bank w dniu 15 września 2016 r. wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający istnienie zobowiązania pozwanej z tytułu udzielonego kredytu w wysokości 48972,61 CHF wskazując iż na zadłużenie składa się kapitał w kwocie 46506.00 CHF, odsetki umowne naliczone od dnia 12.01.2016 r. do dnia 16.03.2016 r. oraz odsetki karne naliczone od 16.03.2016 do dnia 14.09.2016 r. (10).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo niniejsze podlega oddaleniu z przyczyn formalnych. Wskazać należy, iż żądanie pozwu jest jeszcze niewymagalne, a zatem złożone zostało przedwcześnie.

Należy przy tym zaznaczyć, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodowy wykazania zasadności żądania spoczywał na stronie powodowej. Pomiedzy stronami nie było sporne udzielenie samego kredytu, ale obowiązek jego spłaty. Powód nie wykazał swojego roszczenia, które zakładało, że pozwana zobowiązana jest do natychmiastowej spłaty całości niepłaconego kredytu wraz z odsetkami oraz opłatami i prowizjami.

Wskazać należy, iż na podstawie ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz.128 z dnia 23.01.2015) ograniczono bankom swobodę w zakresie wypowiedzenia umów kredytowych w przypadku, gdy kredytobiorca opóźnia się w spłacie kredytu. Zgodnie z art. 75C ust.1 Prawo Bankowe jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. Po myśli art. 75C ust.2 wyżej cytowanej ustawy w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy (ust. 3).

W niniejszej sprawie powód nie dopełnił tej formalności, bowiem jak wynika z akt sprawy powód wysłał jedynie w dniu 22 stycznia 2016 r. wypowiedzenie umowy kredytu i wezwanie do zapłaty w terminie 30 dni od otrzymania wypowiedzenia.

Należy podkreślić, iż bank nie może swobodnie wypowiedzieć umowy kredytowej, gdy kredytobiorca popadł w opóźnienie ze spłatą kredytu. Najpierw powinien doręczyć kredytobiorcy wezwanie określone w art. 75c ust. 1-2 [ustawy z 1997 r. - Prawo bankowe] oraz odczekać do upływu dodatkowego terminu na spłatę zadłużenia wyznaczonego w wezwaniu (nie krótszego niż 14 dni roboczych). Dopiero po upływie tego terminu bank może złożyć wobec kredytobiorcy oświadczenie woli w sprawie wypowiedzenia umowy kredytowej. Nie jest przy tym istotne, czy wypowiedzenie następuje ze względu na niedotrzymanie przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, czy utratę zdolności kredytowej [...]. W przypadku gdy powyższe przesłanki nie zostały spełnione, czynność prawna banku polegająca na wypowiedzeniu umowy jest nieważna (art. 58 § 1 k.c.). W szczególności nie prowadzi ona do wymagalności wierzytelności banku o spłatę tej części kredytu, co do której kredytobiorca nie pozostawał w opóźnieniu (por. Tomasz Czech M.Pr.Bank.2016.12.66, Obowiązki banku w razie opóźnienia kredytobiorcy ze spłatą kredytu Teza nr 7, Lex 309305/7). Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela wyrażony powyżej pogląd prawny. Nieważność ta jest nieważnością *ex tunc*, a zatem od momentu dokonania czynności, w tej sytuacji nie można mówić o wymagalności roszczenia, gdyż umowa nadal łączy strony. Okoliczność wypowiedzenia przez Bank umowy kredytu i wymagalności wszystkich jego rat była okolicznością faktyczną uzasadniającą żądanie pozwu, wiążącą Sąd przy orzekaniu. W związku z tym biorąc powyższe ustalenia pod uwagę, powództwo jako przedwczesne podlegało oddaleniu. W tej sytuacji zbędne było przeprowadzenie postępowania dowodowego dotyczącego wysokości zobowiązania pozwanej czy kwestie ważności czy nieważności umowy kredytu łączącej strony. Z tych względów Sąd oddalił wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w tym zakresie.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r.